

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

num è maximis negotiis est, se ad mortem disponere. Irent porro illi ad sua quiuis munia. Se enim ab Angelis Dei circumdari.

P. I V L I V S

VRSINVS.

Italus Flo-
rentiæ, 9
Dec. 1620.
ætat. 46.
Societ. 26.

Oratio.

B. V.

Roma ex iaclyto Comitum Petilianorum sanguine natus, Angelicâ in Societate modestiâ sui que contemptione, ac orandi assiduitate spectabilis fuit: aded vt non desint fidem omnem commeriti testes, qui affirmant se illum vidisse inter orandum aliquot cubitis à terra sublimem. Ante mortem Patri Spirituali affirmatè dixit, sibi adolescenti Beatissimam Virginem visam dixisse voce manifestâ; quod ipsa illius puritatis

curam suscepit. Cùm Florentiæ Rector esset, illam Collegio suo præfecit vt Matrem, Dominam, Educatricem, Magistram, omnia; eoque quicquid erat ardui negotij tenerrimâ quadam fiducia securitate in manibus B. Virginis deponebat; vt ab ea dirigerentur, & curarentur, ac ex animi planè sententia res illæ omnes felicem exitum sortiebantur. Plurium virtutis magnæ opinione illustrium testimonio dicitur, illum in cælo paulò post mortem conspectum esse in magna gloriæ Majestate. Cuidam pro illo ægrè oranti apparuisse dicitur manus lilium quoddam decerpens: vnde intellexit vitæ spem omnem præcisam esse. Eidem illo iam mortuo scire desideranti, quâ in virtute potissimum eminuisset Vrsinus, vox manifesta dixit; illum vixisse mortuum.

Cassit.

B. V.

Mort.

Lilium.

Mortif.

X. DIE DECEMBRIS.

P E T R V S

SCHMIDT COAD.

10. Decemb;
Germanus
monasterij
VWestphal-
iæ. 1655.
ætat. 63.

Ang. c. 17.

Anna domestica illum vocant Coadiutorem fidelem, prudentem, sedulum, modestum, præstantem œconomum, laboris, & charitatis, artibus dilectum omnibus, & nunquam turbari visum, etiam cùm quàm maximè occupatus importunè vrgeretur. De acibus vel herniæ, vel capitis, quos patiebatur doloribus queri auditus est nunquam. Orandi & laborandi studium ita vsu assiduo coniunxerat, vt laborantem iuuaret oratio, non turbaret orantem labor. Nunquam domo prodiisse Petrum aduertere externi, quia sub pallio coronam Deiparæ gestaret in manu. Noctu, iteratâ sui Custodis Angeli

(vt arbitratur, & quem ille impensè colebat) voce, eâque altiore atque vrgente, nominatim ad vinariam cellâ ire iussus, paruit; & vini vas ruptis aliquot vineulis seu circulis propè dissolutum, vinumque omne iam effusioni proximum inuenit. SS. Sacramenti, & Matris Virginis cultui ex asse additus fuit.

P. A N D R E A S

ASENSIVS.

HVnc Ludouicus Valdiuia scribit eminuisse in erudiendis ijs qui ad ascerica S. P. Ignatij secedebant, Mira in clero, ac nobilitate his artibus fecit, ad magnum exemplorum insignium documentum. Circa penitentia Sacramentum cùm esset non minus

Hispanus
Palentia
incerto
no mensis
ac die.

Confessio.

minus peritus rerum quàm assiduus, illud ei rarum certè contigit. Quendam vindictæ grauis immodicè retinentem, absoluere detrectârat, & in expiatum dimiserat cùm necdum benè subactus esset, paratusque ad accipiendam veniam, corde furenter accenso. Hunc sub noctis ferè mediæ tempus adiit P. Assensij formâ personatus dæmon pater mendacij; & pulsatâ turbidè portâ cùm se P. Assensium esse mentiretur, admissus, viro illi dixit se religione perpulsum adesse: non citra iniuriam se illi negasse absolutionem, quo circa se illi nunc eam imperitiri; ageret, ac diuinæ mensæ tutus accumberet. Tu enim, aiebat dæmon, tu es qui ab hoste illo tuo es læsus: habes cur vindictam de illo expetas. Ita petitâ, quod ad eò seuerè cum illo egisset, veniâ, discessit. Sed alter ille sagacior id quod erat suspicatus, benè manè ad P. Assensium adiit, & veteratoris insidias ei exposuit; ac ritè peccata confessus, id egit quod verus P. Assensus suadebat, non verò quod eum præcipitare moliebatur dæmon Assensij vultu ac nomine personatus, cui charitas nostra odio est, & odia sunt amori.

Dæmon. insidia.

P. MARTINVS
XAVERIVS.

Hinc in manu scripta à P. Nicolao del Techo Paraquariæ historia (parte 1. cap. 23.) reperio. Ait ille, Nicolaum se post mortem præbuisse spectandum quasi Indos catechesi erudiret; Iosepho Cataldino visum adesse amouisseque periculum quo à barbaris cingebatur; alteri socio, ob solitudinem, & cætera Apostolicæ vitæ incommoda mæsto, in veste splendida apparuisse, monuisseque vt animo erecto esset, eos qui constanter laborarent, talem qualem oculis conspiceret gloriam adepturos. Fuit Martinus clarissimæ in Nauarra, & S. Xauerium sanguine attingentis familia hæres vnicus. Inuitâ Matre Societatem amplexus, annum trium millium aureorum censum dimisit: & Paraquariam impetrauit. Ibi Guairanis operam & fidelem, & laboriosam præstitit insigni linguæ peritiâ, magnis ac arduis itineribus exantlatis. Peste infectis ministrantem oppressit morbus, & mors, cùm se incruentâ morte mori doleret. Aiebat moriens; nihil se vnquam, nisi ex obedientiæ sanctæ nutu fecisse. Aiunt etiam ab omni grauiore noxâ semper fuisse immunem.

Hispanus in Paraquaria tempore incerto.

Charitas.

Charitas.

Obed.

XI. DIE DECEMBRIS.

LVDOVICVS
VICECOMES.

11. Decemb. Italus Mediolani. 1613. Stat. 10. Soc. 4.

Nobilissimâ domo natus, notatus nonnunquam est, tum adhuc paruulus, clam se verberare flagello. Postea diuino instinctu ad So-

cietatem vocari se sensit, sed cùm differret, sensim elanguit; vsque dum anno 1607. nocte vigiliæ natiuitatis Christi, se minaciter argui sensit quod ingratus esset; inferni quoque tormentis menti viuudum quendam in modum ita obiectis, vt expergefactus à somno, pudore ac tremore plenus è lectulo

Vocatio.

R R r 3.

lectulo